

er foretaget i saa Henseende, og efter Udvalgets Onse vil der blive givet en kort trykt Meddelelse om, hvad der senere er passeret, som vil blive indlemmet i Tillæg C. til Rigsdagsstribenden.

Det er jo ganske naturligt, at man ved Slutningen af Rigsdagsamlingen opfaster for sig selv det Spørgsmaal, om Udbyttet af Samlingen staa i naturligt Forhold til den Tid, som er medgaaet dertil. Jeg er jo noget bange for, at naar dette Spørgsmaal opstaaes, vil det neppe kunne besvares tilfredsstillende. Det er nu imidlertid ligesaa lidt ved denne, som ved foregaaende lignende Leiligheder min Hensigt at komme nærmere ind paa Betragtninger i denne Anledning, og heller ikke skal jeg undersøge, hvor de formentlige Grunde maatte være til det Misforhold, som vel maa siges i saa Henseende at være tilstede. Der er kun en enkelt Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre vedrørende Landstingets egne Anliggender, om jeg maa sige saa, saa temmelig indenfor vore egne fire Vægge. Jeg tror, det bør erkendes, at det havde været ønskeligt, om enkelte af de her i Thinget behandlede Sager havde kunnet været fremmede med noget større Hurtighed, end Tilfældet har været, og end det har været muligt efter den Tid, som Udvalgenes Bearbejdelse af Sagerne har medtaget. Grunden til, at Udvalgenes Behandling af Sagerne har været længere, end vistnok i og for sig ønskeligt, tror jeg ikke nærmest har ligget i, at der just er arbejdet med Langsomhed, og navnlig arbejdet med Langsomhed fra det eller de Medlemmers Side, hvem Arbejdet i vedkommende Udvalg nærmest har paahvilet. Jeg maa i saa Henseende erkende, at der af enkelte Medlemmer endogsaa er præsteret særdeles Meget. Snarere tror jeg, at Grunden til den lange Tid, som Behandlingen af Sagerne i Udvalget har medtaget, har ligget deri, at mange Medlemmer have været hyppigt fraværende fra Landstinget, Fraværelser, som ogsaa have været sølelige her i Salen ved de ofte kun tyndt besatte Pladser, og som, selv om de ikke ligefrem have lagt Hindringer i Veien for Sagernes Gang, dog ganske vist bidrage til, at Afgjørelsen kan blive noget tilfældig, saa at hverken Forhandlingen eller Afstemningen kommer til at give et saa sandt og fyldestgjørende Udtryk for Landstingets egentlige Afkuelse og Villie, som det dog var ønskeligt. Jeg tror, at dette bør erkendes, og at det ingen Skade er til, at vi sige os det selv. Men til

samme Tid bør det jo heller ikke overses, at, ligesom vi Alle vide, at navnlig Sygdom er hver Mand's Herre, saaledes er det ogsaa grumme naturligt for Mænd i saadanne Livsstillinger som dem, hvori Landstingets Medlemmer befinde sig, at det til flere Tider maa være aldeles nødvendigt for dem at være fraværende. Det kan ikke være anderledes, baade fordi der paahviler disse Mænd ikke saa andre offentlige Hverv, og fordi deres private Forhold stiller Krav til dem, som ikke kunne lades ufyldstgjorte. Det er derhos forklarligt, at ærede Medlemmer stundom i en Samling som den, vi nu ere i Begreb med at forlade, kunne være fristede til at tage det noget mindre nøie med Fraværelse, baade fordi Samlingen har strakt sig overmaade lang Tid, og tillige fordi der i længere Tidsrum har været meget liden Beskæftigelse i Landstinget, og endelig fordi det ikke er til at forbylge, at der har været Tider, hvor Udvalget til et virkelig tilfredsstillende Udbytte af Virksomheden, eller endog blot til Samlingens rolige Forløb, var fjernere. Men, selv om nu denne anden Side af Sagen ikke tabes af Sigte, maa jeg dog tilstaa, at det for mig i den Stilling, jeg har den Ære at beklæde her i Thinget, har ligget nær at gibe Leiligheden til at minde om, hvor vigtigt det er, at ærede Medlemmer af Landstinget saa meget som muligt søge at læmpe de Krav, som deres andre offentlige Hverv og deres private Forhold stille til dem, efter den trofaste Opfyldelse af de dem som Medlemmer af Landstinget paahvilende Pligter, saaledes at Enhver saameget som muligt ved sin Nærværelse og sin Deltagelse i den fælles Gjerning bidrager Sit til, at det hele Arbejde fremmes paa den bedst mulige Maade.

Der er Intet Videre at foretage. Naar Protokollen, som jeg antager nu er ført til Ende, er bleven oplæst og ratihaberet, skal jeg gjøre Bemærkning om Samlingens Slutning.

Efter at Protokollen var bleven oplæst og vedtagen, bemærkede

Formanden: I Genhold til Konseilspræsidentens Skrivelse af Gaars Datum, som ærede Medlemmer alt kjende fra Mødets Begyndelse, og idet jeg bemærker, at det Slutningsmøde for begge Thing, som i den nærværende Skrivelse er omtalt, vil blive afholdt umiddelbart efter nærværende Møde, erklærer jeg herved Landstingets Virksomhed i indværende Samling for sluttet.